ſeruiūt mūdo ornāt ſe veſtibꝰ ſup
bie vt placeāt hoībꝰ·hȝ mūdꝰ vt
panther dulcē anhelitū·qꝛ mlti
appetūt delicias huiꝰ mūdi come
dendo et bibēdo laute·in mollibꝰ
dormie°:ſȝ i extremis īficit ſuo ve
neno pcc̄orez et inficit·Et ſic tal
qui mō glioſus mūdo apparȝ tpe
mortis mūdꝰ eū abijcit ꝛ ſpnit·ꝛ
obliuiſcitꝰ ꝙ perit memoria taliū
cū ſonitu cāpanaꝝ·vtȝ in pſal. de
mūdo Nō hiſtoriā Tres pbi ſta
bāt āte alexādꝝ mūdū ſibi deſcri
bētes·Pmꝰ fecit circulū et ſcripſit
ad duoꝰ fines illiꝰ cauli o o duo o
Aliꝰ in eodē circulo in medio ſcp
ſit B Li Terciꝰ ſcpſit vio·Cōuo
cauit āt rex oēs ſapiētes vt expo
nerēt ſibi hāc ſcripturā Tūc vnꝰ
eoꝝ ait Dn̄e mi rex·ħ figurāt mū
dū·Nā oēs lrē ſcripte hic ꝛ inde
faciūt obliuionē· Pma duo o o·
qꝛ mūdꝰ cū dolore hominē emit
tit:et cum dolore recipit hominē
qn̄ naſcitꝰ. Et qn̄ moritur ſcribūt
B Li·q̄a ad ecc̄iaȝ ducit ipm exe
quiādo· q̄a ſic ecc̄ia accipit eū ad
bapmū:ita accipiet eū ad exequi
as B em baptiſmū Li·libera nos
dn̄e ſignificat illud reſpōſoriū can
tādo in exequijs videlȝ Libera me
dn̄e de morte etna ꝛc·Tūc tra fa
cit terciū circulū·ꝛ ſcribit·vio·q̄a
de tra naſcitꝰ et ad trā reūtitꝰ· Pa
rētes ꝛ tra ꝯponūt oēs ſuas lrās
ꝛ faciūt obliuionē.q̄a tūc ſp obli
uiſcitur a deo.ideo tal bn̄ pt dicē
iſtud p̄s·Obliuioni datus ſū tan
q̄m mortuꝰ a corde·dei amici·et a
corde hꝰ mūdi·Ergo fuge mūdū
ꝛ ꝯtendere ad mōtes etnoꝝ dīna cō
tēplando vt in pš. Leuaui oculos
meos ꝛc·Q̄rto fugē debemꝰ dā
nādoꝝ ꝯfuſionē et eoꝝ dānacōeȝ
De ħ ait iob Fugite a facie gla
dij·qꝛ vltio iniq̄tatis ē gladiꝰ De
iſto gladio etne dānatiōis dr in
apoc̄·Vidi thronū ꝛ q̄ ſedebat in
throno·ꝛ de ore eiꝰ exiuit gladiꝰ
acutus Iſte ſedēꝰ in throno ē xp̄e
venieꝰ ad iudiciū tanq̄ iudex ſtrē
nuiſſimꝰ ꝛ gladiꝰ de ore eiꝰ ē ſnīa
dānacōnis cū dr Ite maledcī ꝛc·
Et iux ipſū ſedebāt.xij.apli ꝛ ceti
hn̄tes gladios in manibꝰ Iuxta
illd p̄s. Et gladij āccipites in ma
nibꝰ eoꝝ ad faciēdā vindcām ꝛc
Ergo fugite nūc pctā ꝛ munimīa
āti xp̄i·fugite hꝰ mūdi blādimēta
decipiētia vt tūc in illo die amara
poſſitis fugē dānatoꝝ picla et cū
xp̄o ꝛ elcīs etnalr exultare in glā
Ergo ad the· Tūc fugiūt ad mō
tes etna ꝯtēplando deū ſine fine
laudantes

In dedicacōe Sermo·lxvij·

Volens ad ecc̄ām ire ꝛ ibi
dem bonā miſſam audiē
ſex ꝯdicōeꝰ debȝ hrē Pri
mo dȝ ire cū reuerentia ꝛ huilitate·
qꝛ nō magꝰ acceptꝰ ē ſupbꝰ ſpūa
liter in tēplo et in ecc̄ia:ꝙ lucifer
in celo Idē dn̄s q̄ luciferꝝ eiecit de
celo hȝ ſedē in tēplo ſcō ſuo Vnde
pš·Dn̄s in celo ſedes eiꝰ Scribitꝰ
em̄ in canone extra de emunitate

ſcō tēplo ſuo: dn̄s in

ecc̄iaꝝ ꝙ ad ecc̄am dꝫ eē humiꝉ in
greſſus Domꝰ tēpli ē domꝰ hūiꝉ
⁊ idō nō p̄t ſuſtinē acceſſum ⁊ in
greſſū ſupboꝝ· teſte p̄s· q̄ d̄t Nō
hītabit in medio domꝰ mee q̄ fac̄
ſupbiā Dꝫ ergo hō cogitarē in via
q̄ vadit ad ecc̄iam Ecce tu vadis
ad ꝯſpctm̄ illiꝰ ad quē aſcēdit mo
yſes ī alto mōte ſinay ⁊ intm̄ tre
muit ꝓpſs q̄ māſit īferiꝰ ꝙ nō au-
debat appropinq̄re mōti· Etiā tu
q̄ vadis ī ꝯſpectū illiꝰ in cꝰ ꝯſpcū
tremūt oēs p̄ncipes ⁊ ptātes celi
cꝰ minimꝰ miſter ē maior q̄ꝫ maxi
mus p̄nceps mūdi Vade ergo re
uerēter et hūilit ⁊ nō aſcēdas ad
altiora loca tēpli qꝛ ſic ſolꝰ moy
ſes aſcēdit ad montē ſinay ſic tm̄
ſacdos hꝫ aſcēdē ad altitudinē tē
pli ⁊ nō aliꝰ· ſic ioh̄· bap· ait ſe in
dignū ad ſoluēdū corrigias calci
amētoꝝ eꝰ Juſtū ē vt pccōr mane
at a lōge ſtare cū publicano vel ſi
volueris altiꝰ aſcēdē et reputarē te
dignū altiori gradu tibi poſſꝫ ꝯtigē
qd̄ ꝯtigit lucifero q̄ ꝓpt ſuā ſup
biā q̄ voluit ſiꝉ ſedē cū altiſſiº tru
ſus ē in īfernū de ſūmo celo Et tm̄
de p̄ª ꝯdicōe volēti ad ecc̄am ire ⁊
bonā miſſā audiē Scd̄o dꝫ ire cū
ꝓpoſito ꝯfitēdi pctā ſua: ſi q̄ hēat
ātequā itroeat ecc̄am· qꝛ ſi nō decꝫ
apparē in ꝯſpcū hoīm de mane q̄n
pº lauet ſeipſū ab oculꝭ eiꝰ: mlto
minꝰ decet aliquē apparē in ꝯſpcū
dei n̄ corde mūdꝰ ē Jux illd̄ Ma·
Bti mūdo corde: qm̄ ipſi deū vide
būt in celo   Exēplū legiꝉ de q̄dā

īueterato pccōre Cū miſſā audirꝫ
eucariſtiā vidē nō poterāt. et cū a
mici ſui dicēnt h̄ cōtigiſſe rōe ſuo
rū pccōꝝ: fecit ꝯfeſſionē et ſic al-
tera die vidit eucariſtiā clare· Sꝫ
qꝛ ipē deputauit h̄ magꝭ caligini
ocloꝝ ꝯtigiſſe q̄ꝫ pccō: iteꝝ pecca
uit ⁊ tūc cū redirꝫ ad ecc̄am nō vi
dit eucariſtiā Tūc dixit Jā vē ꝓbē
do ꝙ ꝯfeſſio puificat oclos ad vi
dēdū deū Et fcā ꝯfeſſiōe ꝟa clariꝰ
vidit: q̄ꝫ ātequā h̄ feciſſꝫ vnq̄ꝫ vidē
poterāt Hec de illo Cū ei hō eadē
cā vadit ad ecc̄am vidē deū ſuū: ⁊
audiē miſſā et ſit pticeps ſacri et
grē q̄ ſacdos ibi de ſacrō creditur
recipē: decet vt audiēs miſſā ſit ſi
ne pccō: ſic̄ q̄ celebrꝫ Hic ē ꝙ nō
ſolū ſacdos celebraturꝰ d̄t· Conſi
teor āte altarē Veꝝ ec̄ miſter. qꝛ il
le repn̄tat pſonā oīm audiētium
miſſam Quicūqꝫ ergo nouerit ſe
g̃uatū aliq̄ mortali pccō: nullo mō
dꝫ recipē oſculū pacis qꝛ illd̄ ſig
nificat pticipacōēꝫ ſacri· ſꝫ qꝛ nēo
p̄t eē pticeps ſacri vel alteriꝰ grē
qui eſt in mortali pccō ideo nō eſt
dignꝰ recipē oſculū pacis· qꝛ hēt
mortale pctm̄: et maxīe qui odiū
hꝫ in corde ⁊ q̄ ꝯmedit et bibit in
ordinate Et tm̄ de ſecūda ꝯdicōe
necc̄aria volenti ad ecc̄am ire ⁊ au
dire miſſā· ſ· vt vadat cū ꝓpoſito
ꝯfitēdi Tercō dꝫ ire cū magno ti
more propē pctā ſua male ꝯfeſſa
vel oīno incōfeſſa· qꝛ vadit ad il-
lum iuſtum ⁊ terribilē iudicē qui
in nouiſſimo die peccatoꝝ dabit

dyabolo et ſocijs ei⁹ Dū legit᷑ in
tcio dyal᷑· greg᷑· ꝙ q̄dā nobil᷑ pec
cauit cum q̄dā puella ⁊ cū poſtea
ītraret ecc̄am reſpexit hīcinde pre
timore. ſicubi dyabolus veniēt et
rapēt eū de medio· ſꝫ qꝛ euaſit tūc
et exiuit ecc̄iam tcio die pre gau
dio veniēs min⁹ timuit· q̄rto die
adhuc min⁹ ⁊ pc̄tm̄ parū pōdera
uit· Septio die cū venirꝫ et pc̄tm̄
obliuioni tradidiſſꝫ ītrauit tēplū
ſcm̄ ſine oī timore. Et ſic ſubito
cadē˥ mortu⁹ ē Et ergo h̄ pꝫ q̄nte
ꝟtutis ſit timor dn̄i· Q̄mdiu iſte
hō timuit. ⁊ timoē ecc̄am itrauit:
ſalu⁹ exiuit Eſt ei tēplū dn̄i tanq̄
dom⁹ ciuiū ſupnoꝝ vbi iuſtus iu
dex ſedet cū oībꝫ ꝯſulibꝫ ſuis pa-
tus facere iudiciū oībꝫ aduenien̄ti
bus propt᷑ qđ fatue agit pcc̄or q̄
illuc ſine timore vadit ſeu q̄ reſpi
cit iudicē ſine timore Vn̄ ſuadent
doctoēs theologi ꝙ quicūqꝫ gra
uatus pcc̄o mōꝛli dꝫ vidē ſacr̄m
q̄ſi ſubito et ſtatī dep̓mere ocłos
ſuo˥ ꝯgnoſcēdo illū eē iudicē quē
ſepe offēdit· Et ſic fatue agit qui
ecc̄iam ītrat ſine timoē: ſic ſapien
ter agit ꝙ tal᷑ nō diu maneat ne
iudicē ꝓuocet ad vīdictā faciēdā
Vn̄ legitur ꝙ q̄dā occidit virū in
platea et q̄ſiuit refugiū in ecc̄ia.
plus timēs hoīeꝫ q̄ deū Nō diu
māſit qꝛ manē nō potuit ſꝫ exiuit
et ad mortē iuit. Et cū argueret᷑
de amicis cur nō manſiſſꝫ in ecc̄ia:
ipſe rn̄dit Pauimentū ecc̄ie vide
batur mi̅ tn̄ ſub pedibꝫ ardē: ꝙ

nullo mō poterā ſuſtinē Et tn̄ de
tcia ꝯdicōe neccāria volēti ad ecc̄aꝫ
ire ⁊ ibidē bonā miſſā audire· ſ· vt
vadat cū mḡno timore ꝓpt̄ pc̄tā
ſua Q̄rto dꝫ ire cū ſilētio ab inutili
ꝯfabulacōe et reſpicē ante ſe· nō
circūquaqꝫ. Si aliq̄s occurrerit q̄
ei loq̄ voluerit: breuit᷑ rn̄deat ⁊ ſig
nū crucis faciat qꝛ ſepe ꝯtigit ꝙ
dyabol⁹ miſit nūcios ſuos ad au
dendū illos q̄ vadūt ad ecc̄aꝫ vł
ad ꝯfabulandū in via et in ecc̄ia
Nā legitur ꝙ q̄dā mulier deſpata
propt᷑ diuitias q̄s amiſit. ambu-
labat loca deſerta ⁊ dyabolus˥ oc
currēs dixit ei· Si facē vis qđ iu
beo: diuitias et honoēs tibi dabo
Rn̄dit mulier Fac qđ dicis et fa
ciā qđ exigis˥ Rn̄dit dyabol⁹ Tu
vades ad ecc̄iam vacabiſqꝫ ſalu-
tacōibꝫ. collocucōibꝫ ⁊ mq̄ſicōibꝫ
pentū ⁊ vtēſiliū domoꝝ tā in via
q̄ in ecc̄ia vt ſic retrahas ⁊ īpedi
as miſſas audiē volētes ab oꝛōni
bus ⁊ deuocōnibꝫ Rn̄dit mulier
illa Libent ⁊ bn̄ faciā· qꝛ h̄ ſcio ⁊
ſoleo ſp̄ Et ſtatī pōſuit ei dyabo
lus abūdantiā bonoꝝ tpaliū Ita
talit᷑ īpediuit oꝛātes ⁊ ad ecc̄iam
eūtes ꝙ multos duxit ad alias vi
as et auertit a vidēdo ſacr̄m. Et cū
diu h̄ ꝯtiuaſſꝫ: ſurrexit q̄dā tēpeſ
tas vna dierū tp̄e miſſe. et venit
ictus fulguris et tonitrui· ⁊ perceſ
ſit mulierē illā ſolā et non aliud·
Ita ꝙ nō ſolū moreret᷑· verūetiā
īcineraret᷑ et nihil remanēt ex ea
niſi veſtimēta· Hec de illa· Patet

ergo q̄nti piculi ſit aliquē īpedire
ab orōe ⁊ ītroitu ecc̄ie Reuera di
abolicū op⁹ ē·⁊ diabolica merces
inde expectāda ē· Sapiēter agūt
q̄ eundo ad ecc̄am ſalutacōnibꝫ ⁊
collocacōibus aures nō accomo⸗
dāt Et tantū de q̄rta ꝯdicōe neccā
ria volēti ad ecc̄am ire ⁊ bonā miſ
ſam audire vt·ſ·vadat cū ſilētio
ab inutili ꝯfabulacōe Quīto dꝫ ve
nire cū regalibꝫ muneribꝫ qꝛ va
dit ad curiā magni regis q̄ dixit.
Nō apparebꝫ ī ꝯſpcū meo vacu⁹
Cū em̄ xp̄ian⁹ in altari īuenerit
eundē pueꝝ quā tres magi īuene
rūt in p̄ſepio·dignū ē vt ipſe ita
veniat ad ecc̄am ſicut illi venerūt
ad bethleē cū muneribꝫ regalibꝫ
ſi ſaltē hēt Qui āt nō hꝫ munera
regalia dico digna illꝰ ſatiſfaciet
bona volūtate·ſ·ꝙ vellꝫ libent̄ por
tare mūera regalia ſi hrēt et ſepe
acceptiores ſūt deo cū veniūt ad
ecc̄am q̄ꝫ qui mag̃ portāt Greḡ.
Nihil deo diti⁹ offertᵘʳ bōvolūtate
Hec ille Qui aūt ſatis hꝫ debꝫ re
cognoſcē ⁊ ſuis muneribꝫ oſtēdē
ꝙ illū credit deū ſuū et dn̄m quē
ſacerdos tractat et oſtēdit oculis
hoim et nō ſolū debꝫ h̄ recognoſ
cere oblacōe rerū ſuaꝝ: verū etiā
ſuipſi⁹·qꝛ dignū ē vt illi oīa of⸗
feram⁹ qđ ſum⁹ et qđ habem⁹·⁊
eo magiˢ dignū ꝙ ipſe deus nob̄
oīa obtulit et ſeipſū· Specialr̄ āt
debēt illi venire cū muneribꝫ dan
dis miſeris et pauperibꝫ qui libē
ter exaudirentᵘʳ in ſuis orōibꝫ·q̄a
etiā ipſe admittit. et mltis annis
admiſit vt paupēs iaceāt ad fo
res ecc̄ie clamātes ⁊ mendicātes
ſubſidiū eleoſine q̄ren⁹ p h̄ intro
euntibꝫ inſinuet Si vultis clamo
rem veſtre orationis exaudire in
tēplo·audite ⁊ vos clamorē pau
perū āte tēplum· Prou̇·xxi· Qui
obturat aurē ſuā ad clamorē pau
peis ipſe clamabit ⁊ nō exaudie
tur Hec ibi Tantū de·v·ꝯditiōe
necāria volenti ad ecc̄am ire ⁊ bo
nā miſſam audire.ſ.vt vadat cū
regalibꝫ muneribꝫ·et plenis ma
nibus ſi hꝫ. Sexto debꝫ ire corde
puro ⁊ ocioſo nihil cogitādo niſi
de deo quē querit in tēplo· Vnde
legitᵘʳ de q̄dā muliere villana q̄ re
mote hītabat ab ecclia ꝙ ſp iuit
q̄ncunqꝫ cāpanā audiuit pulſari
ad ecc̄am promiſſa et q̄n redibat
ꝓiecit ad ciſtā ſuam fabā vnā p
foramen Anno vero circūuoluto
rogauit deū intime vt ſibi reuela
ret q̄t miſſe de oībꝫ eēnt ſibi ḡte·
Et dicto v̄bo aperuit ciſtā et iue⸗
nit tm̄ vnā fabā Tūc ingemiſcēs
cepit flere amariſſime di. O pie
dn̄e q̄ de cauſa poteſt eē ꝙ tm̄ la
borem pdiderim. quia nullū diem
p̄termiſi q̄n audiui cāpanā miſ⸗
ſalem q̄n perrexi ad ecc̄am in plu
uia·in tempeſtate·in niue et grā
dine ⁊ audiui miſſā·et iam tm̄ fa
bā vnā inuenio q̄ſi tm̄ vna miſſa
tibi ſit accepta de toto āno·⁊ poſt
q̄mdiu fleuiſſꝫ corā deo ⁊ etiā con
queſta fuiſſꝫ caſū ſuum hominibꝫ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

vicinis cū quibꝰ ire ſolebat conti
git cū ſic irēt vt obuiā hrēnt ſacͤ
dotē q̄ndā· Et dixerūt viaine mu
lieres ad illum Dn̄e ꝯſolaini iſtā
mſierē qꝛ ꝯtriſtata ē nimiū Que
ſiuit ſacͤdoſ q̄d obeſſꝫ illi· ⁊ dixerēt
ei caſū q̄ ꝯtigit Tūc ſacerdos intu
lit· Nō videt̄ m̄ exneū ꝙ ꝑditis
oēm laborē vr̄m. qꝛ ꝯſertiꝰ in via
de vaccis et pecudibꝰ vr̄is Cū er
go deo nō intēditis· nec ipē inten
dit vob̄ Si bōs miſſas velitis au
dire debētis corda vrā euacuare
de oībꝰ q̄ in mūdo habetis agē· et
nihil cogitaē niſi de deo quē adoā
tis in tēplo Sꝫ dicatis m̄ inq̄t q̄t
fabe ſūt repte in ciſta Rn̄derunt
Vna tm̄ At ille· Tunc ampliꝰ cō
triſtandū nō eſt qꝛ vna miſſa de
oībꝰ ē deo grata. Dico ꝙ remiſſa
ſunt ei oīa pc̄tā: qꝛ ideo miſſa q̄ti
die fit in q̄ deo pr̄i filiuſ ſuus imo
latur vt pc̄tm̄ mundi tollatur

Sermo alius. lxviij.

Ntrās eccām ad audiendū bonā
miſſā ibi ſimilr̄ ſex ꝯdicōes debes
hrē Pͦ cū itraueis ſigno crucis
te bn̄dicas crucem aſpicias ⁊ pri
maſ orōes corā cruce faciaſ dicēs
ſic docuit btūs frāciſcꝰ Adoramꝰ
te xpē ⁊c̄· legit̄ de q̄dā viro fideli q̄
cū eſſꝫ mortuꝰ appruit ſuo ſacͤdoti
fidelr̄ ꝑ ipō orāti· grās agēs et ſal
uatū ſe d· Cū ſacͤdoſ eū interogarꝫ
quid in vita ſua egiſſꝫ ꝙ deo pla
cuiſſꝫ rn̄it. q̄ncunqꝫ volui ad eccāꝫ
ire: ſignū crucíſ feci ante me ante
q̄m exirē domū. ⁊ eūdo dixi orōēꝫ

dn̄icam rogando deū vt facēt me
dignū intrare domū ſuā ⁊ poſtq̄
venerā ad eccām ꝓceſſi ad crucē
dicens· v· pr̄. nr̄ ad honorē. v. vul
nerū xp̄i· et poſt q̄dlibꝫ pr̄ nr̄ ad
ieci peticōem illā Prio dixi. Dn̄e
b̄ ſto ante te tanq̄ mendicꝰ ante
diuitē petens vt diuitias tue grē
mihi pro modulo velis ꝑticipaē
Scd̄o dixi· Dn̄e b̄ ſto ante te vt
ſeruꝰ ante dn̄m petēſ cibū ⁊ potū
corpois ⁊ ſāguinis tui· et veſtē ca
ritatis q̄ operit mlītudinē pcōꝝ
Tercō dixi· Ecce b̄ ſto ante te vt
reus ante iudicē terribilē. petēs vt
mihi eē velis iudex pius· qn̄ ſepa
bitur aīa a corpe meo Q̄rto dixi
Dn̄e b̄ ſto ante te ſicͤ amicꝰ ante
amicū petēs vt caitas tua eximia
trahat me ad te· vt liget me ī te:
⁊ nō ꝑmittat me vnq̄ ſepaī a te·
Quito dixi Dn̄e b̄ ſto ante te ſicͤ
filiꝰ āte prēm petēs te vt pr̄nam
hereditatē finalr̄ nō velis m̄ dene
gaē Ecce ait ille Ita veni ⁊ itraui
ad eccām· ita dixi orōem meā et
ita veni ad gratiam Hoc q̄ꝫ dicēs
euanuit Et tm̄ de pͥma ꝯdicōe vti
li ad eccleſiam intrātis· ſ· vt ſigno
crucis ſe muniat Scd̄o cū in
troierit: colloicet ſe ad locū ſecretū
⁊ recolligat oēs ſenſuſ ſuos diſꝑ
ſos· vt ſoli deo vacet in ſuis ora
tionibꝰ ⁊ meditacōibꝰ Bernar·
Cū ad orandū eccām itrauetis
fluctuantiū cogitacōnum reliqꝫ
tumultū· curē exteriorꝝ oīm obli
uiſcere vt poſſis ſoli deo vacare·